

jeg spurgte om. I den Udtalelse, som den højtærede Statsminister citerede af en Partivedtagelse, er der efter min Mening ogsaa en Fortolkning, og erkender den højtærede Statsminister ikke, at han som Svar paa denne Fortolkning selv fortolker, og at han i sin Utilfredshed med den Udtalelse, som var fremsat af dette Parti, svingede over til den anden Side og fremsatte en Udtalelse, som ikke var i Samklang med Fredstraktatens klare Ord i dens Artikel 110?

Statsministeren (Zahle): Jeg staar i enhver Henseende paa Fredstraktatens fuldkomne klare Ord. Jeg har ikke Lov til at sige, at det ærede Medlem taler imod bedre Vidende, naar han rejser saadanne Spørgsmaal her, men jeg maa have Lov til at udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem, som efter de Udtalelser, han har fremsat her i Dag, i et og alt er enig med mig i Realiteten, overhovedet rejser et Spørgsmaal af den Beskaffenhed.

Ordføreren for Forespørgerne (Foss): Jeg ved ikke, hvortil Statsministeren sigter med sit Citat af Højres Udtalelser paa et Møde i Aalborg. Som bekendt er det Parti, jeg i Dag er Ordfører for, det konservative Folkeparti, og hvis der af et andet Parti er holdt Møde i Aalborg, kan det dog ikke vedkomme denne Forhandling.

Statsministeren (Zahle): Jeg sigter ikke til noget Møde i Aalborg, jeg sigter til et Møde i Aarhus, som afholdtes den 19. Oktober i Aar, og som var selve det konservative Partis Landsmøde, paa hvilket det har vedtaget, at Flensborg, der viste dansk Flertal ved Afstemningerne i 1867 og 1881, under alle Omstændigheder ønskes genforenet med Danmark.

Kragh: Den højtærede Statsminister udtaler sin Forbavselse over, at jeg kan stille et Spørgsmaal til ham som det, jeg har stillet. Jeg antager, at denne Forbavselse er Udtryk for, at Spørgsmaalet er den højtærede Statsminister ubehageligt, men det kan jeg ikke gøre for. Det er den højtærede Statsminister, som ved hele sin Stilling i denne Sag, den Stilling, han fuldstændig upaakrævet har indtaget, har foranlediget dette Spørgsmaal. Og jeg nødes til derom endnu at sige, at da der i Fredstraktatens Artikel 110 udtrykkelig staar, at Grænsen skal drages paa Grundlag af Afstemningsresultatet, men under

Hensyn til de forskellige Steders økonomiske og geografiske Forhold, er det en uberettiget Fortolkning af Fredstrakten, naar den højtærede Statsminister siger om Flensborg, at naar „Byen Flensborgs Befolkning alene udgør henimod Halvdelen af hele Befolkningen i 2den Zone, kan det derimod neppe have været Hensigten, at denne store Kommunes Afstemning ikke skulde respekteres.“ Ved disse Ord lægger den højtærede Statsminister en Hensigt ind i Fredstraktatens § 110's klare Ord, som han ikke er berettiget til at lægge ind deri, og som jeg betragter som en Fortolkning af disse Ord. Jeg spørger endnu en Gang den højtærede Statsminister, hvorledes han da vil forklare denne sin Udtalelse, hvis det ikke betyder en Fortolkning, som han ikke har nogen som helst Ret til at gøre gældende.

Ordføreren for Forespørgerne (Foss): Jeg forstaar nu, at den højtærede Statsminister sigter til det konservative Folkepartis Møde, ikke i Aalborg, men i Aarhus. Statsministeren har her taget en Sætning ud af en Erklæring fra dette Møde, men det vilde nok have været rigtigere, om den var blevet oplæst i sin Helhed; det giver nemlig et helt andet Billede end det, som den højtærede Statsminister har lagt paa Tingets Bord. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse denne korte Udtalelse om det sønderjyske Spørgsmaal. Den lyder saaledes: „Overfor den Skæbnetime for Danskhedens Fremtid, som nu ved den forestaaende Gennemførelse af Fredstraktatens Bestemmelser om Slesvig er i Færd med at oprinde, kan det konservative Folkeparti ikke tilbageholde en Ytring af den Harme, som vi føler over Regeringens forfejlede og kortsynede sønderjyske Politik, særlig over den Ligegyldighed, som Ministeriet — ved intet at foretage sig i Anledning af Mellemslesvigernes Krav om Rømning af 3die Zone — har udvist overfor 2den Zones dybeste danske Interesser. Med saa meget større Styrke maa det nu kræves, at Minister H. P. Hanssens Ord om Støtte for vore Forposter under den forestaaende afgørende Kamp nu omsættes i Handling, saaledes at der fra Regeringens og Rigsdagens Side ej alene skabes en virkelig Valutaregulering, rundelig og hurtig, i Stedet for en blot og bar Almisselovgivning, men at særlig ogsaa alt sættes ind paa, at den gamle danske By Flensborg, der viste dansk Flertal ved Afstemningerne i 1867 og 1881, nu under alle